Roudnický list

Příloha Chabařovických novin

Občanské sdružení Roudníky

Jak již bylo zveřejněno, došlo k založení **„Občanského sdružení obce Roudníky“**

Toto sdružení má více jak osmdesát členů. Cílem sdružení je zejména zvelebení obce za využití vlastních sil. Avšak nejen prací živ je člověk, a tak sdružení myslí i na duševní potravu svých členů. A protože se mluví o sdružení, tak i nápady na kulturní akce vychází z hlav členů. Padl nápad na uspořádání mikulášské nadílky pro děti, a nejen že tento nápad byl akceptován, byl ihned vylepšen návrhem p. Romana Jindráčka o akci pro dospělé, kterou byla soutěž o nejchutnější vánoční bramborový salát. Co na tom, že Vánoce byly ještě daleko, salát se dá udělat kdykoliv. A také ano.

Mikulášská nadílka

Mikulášská nadílka byla uspořádána dne 9.12.2006 a proběhla tak skvěle, že to ani sami pořadatelé neočekávali. Andělé byli dva v podání Pavlínky Murkové a Irenky Scholzové konejšili děcka, která měla očka hrůzou otevřená, neboť čerti přišli dokonce tři. Ti dva velcí, představovaní Romanem Nešetřilem a Dušanem Šušotou ze Suché, hrůzu opravdu vzbuzovali i v dospělých, ale malý čertík, kterého představovala Alenka Kršková, tuto hrůzu plně vyvážil a děti si jej oblíbily. Mikuláš, ztělesněný Robertem Čápem, měl co dělat, aby rozdal všechny dárky, které pro děti měl. Na tuto akci se dostavili i dva nezvyklí hosté, tučňáci. Na jejich přítomnosti se sice podílel zaměstnanec ZOO Ústí n/L Roman Nešetřil, ale skutečně se nejednalo o živá zvířátka, nýbrž o masky, do kterých se navlékli Soňa Kršková mladší a David Krejčí, a zapojili se pilně do soutěžních akcí pro děti. Že šlo skutečně o nezvyklé hosty, bylo vidět i na počáteční nedůvěře dětí, ale ta brzy opadla a všechny soutěže byly dětmi absolvovány. No a soutěže, těch bylo více než dost - od vrhání a nošení předmětů, přes tanečky, písničky a přednes básní, až po pojídání koláčů, uvnitř kterých bylo překvapení. A když už jsem vypočítávala anděly a čerty, musím se také zmínit o tom, že na nadílku přišlo celkem 56 dětí, a to nejen z naší obce. Každé dítě bylo doprovázeno nejméně dvěma dospělými, takže účast byla opravdu hojná. Organizace toho

večera se zúčastnilo množství lidí, jejichž vyjmenování by zabralo spoustu místa a kterým tímto způsobem děkuji. Jmenovité poděkování si zaslouží organizační duch Ireny Scholzové, Jarce Panchartkové za zázemí poskytnuté v Kulturním domě Roudníky, a v neposlední řadě i sponzorům této akce. Dotací přispěl

děti občerstvení, dárky i ceny ze soutěží.

Všem DÍKY, DÍKY, DÍKY !!!

Bramborový salát

Když už byla zábava v proudu, tak po odchodu dětí se přistoupilo k soutěži o nejchutnější vánoční bramborový salát. Nápad Romana Jindráčka, zprvu míněný jako recese, byl vypilován do detailu. Byla stanovena pravidla, ustanovena 5-ti členná ochutnávací komise, přísně vybraná z osob, které samy salát nepřipravovaly, a není jistě nutné zdůrazňovat, že šlo o komisi pánskou. Saláty byly přijímány skrytě a od té chvíle vedeny anonymně pouze pod čísly, no a pak jim už byly přidělovány známky jako ve škole. Zábava ohromná. A

MěÚ Chabařovice, již shora zmíněný Roman Nešetřil, který zajistil vybavení pro soutěže a o část odměn pro děti se podělil s Romanem Jindráčkem, který také sponzoroval cenu pro vítěze za nejchutnější vzorek vánočního bramborového salátu. Velký dík zaslouží hlavní sponzor, firma CONTENTO, která celou akci zajistila finančně, čímž umožnila připravit pro vítěz? Oficiálně salát č. 4. Kdo to byl? Zeptejte se, snad vám to někdo poví, protože vítězem byli všichni, kteří přišli ať již salát přinesli nebo ne, protože právě tito lidé, každý svým umem a chutí přispěli zejména k předchozí mikulášské nadílce, a o to nám přece šlo.

Jaroslav Scholz

Zimní grilování – koníček roudníkovských?

Že se občané Roudníků umí bavit, dokládají i tři, sice na sobě nezávislé, ale v těsném spojení navazující akce. Proč nevyužít toho, že zima byla v té době ještě v nedohlednu, a mlsné jazyky se v ústech kroutí? Parta nadšenců připravila venkovní krb umně vyhotovený ze sudů a už vonělo vepřové maso napíchnuté na rožeň. Pivčo teklo proudem, masa bylo dost, a když se přidaly i kytary, bylo to grilování se vším všudy. A že to bylo 29.12.2006?!? – no a, vždyť teplo skutečně bylo jako na jaře.

A když už se tak sedělo a dobře jsme se bavili, řekli jsme si, co budeme na Silvestra každý sám sedět doma, čučet na bednu a možná se jen o půlnoci sejít venku na pár ran z dělobuchů. A tak slovo dalo slovo a rozhodli jsme se, že si posedíme v hospůdce U Elišky v našem KD, a vyčkáme příchodu nového roku, toho již dvoutisícího sedmého, společně. S jídlem problém nebyl, každý mohl přinést co uznal za vhodné, a tak bylo jídla více jak o svatbě. Chválu pěl každý, kdo se zúčastnil, a hospoda byla doslova „nabouchaná“, ale zda se posezení skutečně líbilo, ukáže až účast na Silvestru 2007. To nám také zodpoví otázku, zda se tato nová, nebo alespoň po dlouhé době obnovená tradice uchytí. A jestli na Nový rok čekal někdo v hospůdce již od toho výše zmíněného grilování? Nepovím, ale zkuste se příště sami přijít podívat.

No a když už to grilováním začalo, tak to také nemůže jinak skončit. Využili jsme toho, že u místního hřiště obec vykácela nemocné stromy. Kmeny využili domácí k zásobě dřeva na zimu. Ale co s větvemi? Zůstalo jich dost a tak vznikl nápad sejít se, vyčistit od nich hrací plochu a dát je na hromadu. To už byl jen krok od opečení buřtů. A zas jen „blázni“ v Roudníkách mohou hromadně a ještě k tomu už 6. ledna opékat buřty (původně jsme chtěli akci provést již 1.1.2007, ale počasí nám tehdy nepřálo. Že se objevilo i točené pivko a domácí pálenka, ani nemusím zdůrazňovat. Zpráva pro pana Sochockého – nefušovali jsme vám do řemesla, úklid hřiště jste skutečně po celé akci provedl vy, také ještě nešlo o skutečnou brigádu, jen o legraci, ale i tady se ukázalo, že pár míst jsme vyčistit dokázali a že až za to na jaře opravdu na brigádách vezmeme, budou se dít věci.

Tak Roudníkovští, jak k jídlu, tak k dílu, příště už budeme psát vážně o vážných akcích týkajících se obce. Tak ať je o čem a také o kom psát.

Jaroslav Scholz

Na 10. březen roku 2007 hned tak nikdo z mužů v Roudníkách nezapomene. Byla sobota, místní hospoda běžně otevřená od 17.00 hodin vřela již od třetí hodiny odpolední. Kdo přišel ve tři deset, nenašel jediné volné místo. A co bylo z hlediska chlapů „nejhorší“ – zdůrazňuji zde ovšem uvozovky!!! – samá žena. Pochopitelně kromě pana hoteliéra Františka, který si ke slušivé kazajce vzal kravatu a byl úplný jura.

Občanské sdružení totiž nezapomnělo a uspořádalo Malou Diskusi Žen, když už se údajně, jak tvrdí někteří politici, nenosí komunistický svátek Mezinárodního Dne Žen, který, jak by měli stejně vědět, měl svůj vznik v USA. Ale o toto nejde.

10. březen - šok pro muže

Šlo především o to, aby se naše ženy, které se, byť z jedné vesnice jak je rok dlouhý nevidí, sešly a měly tak možnost si popovídat. Nezapomnělo se ani na naše nejstarší, které jsou již v pečovatelském domě v Chabařovicích. A světe div se, ono se to povedlo. Každá z příchozích obdržela symbolickou kytičku a pak si již mohla užívat dle libosti. Bylo připraveno malé občerstvení, jež bylo doplňováno tím, co každá z příchozích donesla. K poslechu hrály kytary – díky Pepo, Jirko a Jardo - a ve druhé polovině večera i tahací harmonika – děkujeme, pane Holečku..

Je samozřejmé, že se nikdo nevyptával, „jak se ti líbilo“ a „přijdeš za rok znovu“, ale protože se končilo hluboko v noci, nebojím se říci, že dokonce až druhý den, tak celá akce stála asi za to. A když ještě dodám, že připravených a ještě v průběhu akce dodávaných celkem 50 židlí nestačilo, tak si dokážete obrázek takto feminizované hospody vykreslit sami. Obrovský dík patří za zázemí i výdrž již shora jmenovanému Františku Maternovi, který snad tento uragán žen vydržel bez újmy na zdraví.

PS: Vydrží i slet dne 30. dubna ?!?

Jaroslav Scholz

Stovka občanů Roudník, ale i Chabařovic se dobře baví na roudnickém plese. Tentokrát se tančilo v sále Zátiší, ale příští rok bude tradice pokračovat v „kulturáku“ v Roudníkách.